

ANNEXE. Transcription et commentaire d'une partie de cartes : *lo maridatge*

En annexe à notre étude, nous avons voulu transcrire le son d'un vidéogramme que nous avons réalisé au commencement des années 2010, à Soulomès.

Il s'agit de deux sœurs, Henriette Pechberty, née en 1920 et Irène Cazal, née en 1927, toutes deux à Lentillac du Causse. Elles sont toutes deux paysannes de petite condition en retraite. Elles jouaient jusqu'il y a peu au *maridatge*, presque de manière hebdomadaire. Elles ont dû arrêter pour des raisons de santé de l'une d'elle mais confessent qu'elles continueraient bien si c'était possible.

Les femmes de leur génération étant plutôt mal vues dans les cafés, elles ne les fréquentaient pas. Elles ont donc pratiqué le jeu dans un cadre familial, avec leur père et un de leurs frères notamment.

Toutes deux ont l'occitan pour première langue et communiquent spontanément en occitan entre elles. Elles n'ont aucune prise de recul que ce soit par rapport à leur langue qui est spontanée : elle est le reflet de leur histoire et de l'époque à laquelle elle vivent, prise entre des spécificités syntaxiques (*acabi a donar*) ou lexicales (*n'a fotut un còp d'ai*) et des gallicismes bien implantés (cf infra).

Nous ne donnons pas une étude précise du passage suivant, mais seulement quelques commentaires pour attirer l'attention du lecteur :

- La partie s'est déroulée en huit jeux et a duré approximativement une heure.
- Nous étions présent comme collecteur au moment de l'enregistrement : les joueuses le savent et est en jouent, nous prenant parfois à témoin et tolérant nos interventions lors du jeu. On peut toutefois considérer au visionnage du vidéogramme que l'ambiance est particulièrement décontractée et la prise de parole spontanée.
- Cette spontanéité se retrouve dans les nombreuses coupures, ponctuations, reprises et lacune du texte que nous avons essayé de reproduire au plus proche de la situation. N'ayant pas installé de micro-cravate, certains passages « marmonnés » sont restés insolubles pour nous. L'appareillage spécifique n'aurait peut-être pas résolu toutes les situations lacunaires : ces lacunes révèlent une prise de parole qui ne s'adresse pas au collecteur, qui peut être soliloque, réflexion à voix haute ou s'adresse à une partenaire qui n'a pas besoin d'articulation pour comprendre. Une série d'écoutes complémentaire pourrait mettre à jour certains passages, mais il est difficile de ne pas gloser : en tout

cas nous ne nous le sommes pas permis pour ce travail d'autant plus que les lacunes concernent des passages très courts, d'un ou deux mots à chaque fois, et ne mettent pas en péril la compréhension et la qualité générale du document.

- Le non-verbal (gestuelle, mimiques, ton, postures) est essentiel pour notre objet et le texte est impuissant à le retranscrire. Nous renvoyons à la consultation du vidéogramme qui est disponible dans les fonds de l'association la Granja.

- L'usage du français a au moins deux valeurs :

- la première est véritablement une alternance linguistique spontanée et l'on remarque bien que si le profil d'un interlocuteur conditionne l'usage d'une langue, cet usage n'est pas toujours exclusif dans un cas de diglossie. Le passage est rendu d'autant plus aisé que les deux joueuses maîtrisent les deux langues ; le cas d'une personne qui n'aurait bien maîtrisé le français aurait changé la nature de la communication. Nous l'avons constaté dans d'autres contextes dont nous donnons l'exemple suivant : nous nous sommes trouvé dans une assemblée complètement occitanophone d'évoquer le mot « cougar » pour désigner une femme d'un certain âge amatrice d'hommes plus jeunes. Le mot suscita l'incompréhension totale de plusieurs individus dont un qui s'exclama : « *Mès qu'es aquò 'na « cougar » ?* ». Après explication, il précisa : « *Quauques temps disiam pas una « cougar », disiam d'una tala qu'èra 'n vièlh codièr !* » et suscita le rire général.

La diglossie est inconsciente dans notre cas, et l'on voit très bien les gallicismes lexicalisés : « allez ! », « quoi », « poents », « puis », « bon »...etc.

- La seconde est strictement ludique : là encore le vidéogramme met en évidence le ton qui devient emprunté à dessein sur certaines prises de paroles en français. La diglossie devient consciente et elles en jouent : *E ieu tè, macache-moineau, quò's "toujours ça même"...* etc.

Quel qu'en soit la qualité *in fine*, que chacun jugera d'ailleurs selon son intérêt, nous avons cherché à fixer un temps de parole spontanée dans un moment de jeu : c'est à nos yeux la qualité principale de ce document dont nous aurions aimé reproduire le procédé bien plus que nous n'en avons eu ni n'en aurons l'occasion.

Avertissement à propos de la transcription :

L'oralité est un domaine beaucoup plus souple et mouvant que l'écrit. Nous avons pris le parti d'écrire sous une même norme des vocables dont la prononciation peut varier chez la même locutrice tel le pronom personnel de la première personne du singulier prononcé tantôt yu, yu, ye

(l'accent tonique est en gras souligné).

De même l'équivalent du français « avec » se prononce systématiquement *on / ond*. Nous nous sommes rangé à la graphie communément admise *amb* pour éviter trop de questions d'ordre phonétique qui ne sont pas présentement notre sujet. Nous renvoyons pour des questions phonétiques à l'écoute de l'enregistrement.

Lo maridatge

Prumièr jòc

I- Aquò's ieu que doni alèra

H- Ah 'quò oui ! Après ieu ai donat alèra. Eh puis sabètz, ieu aici quand meni, ai pas la chensa.

I- Oh !

H- Eh ! Per çò que a 'na chensa al jòc, podètz pas vos emmagenar.

I- Tu parles !

H- Oh ! Escota !

I- Eh !

H- Cada còp que...

I- Tais-te ! Tais-te !... [lacune]

H- Cada còp que tòrni a Fontgrand, l'Ugueta çò que prumièr me demanda : - "Maman, tu as gagné ?" - "Ah non, li disi, j'ai pas gagné". M'arriba un còp èra de ganhar. Mès pas sovent. Alèra l'i ai Lucien lo gendre que me ditz coma aquò : - "Pas possible, vos tricha !" - "Ah, disi, non ! L'Ugue... L'Irèna me tricha pas. Se me trichava jogariá pus amb ela !"

I- Allez !

H- Mai es vertat ! Que pèrdi, me n'foti ! Mès que me trichon pas. Allez, alèra quò's a ieu.

I- Quò's tu, quò's tu que jògues alèra.

H- Eh ouais !

I- Eh ben vas-y!

H- As aquí 'n sèt.

I- Eh pardí !

H- Ah !

I- Quò te pressava !

H- Ça y est.

I- Aquí per un... que se maridarà pas.

H- Aviás la dama ?

I- Mès non pas, mès...

H- Oh ! Mès se quò's pas que lo rei s'aviás pas la dama, quò's res !

I- Eh mès !

H- Quò's res !

I- L'i ganhariái dels poents !

H- Oh, ben, los poents fa viure mès... Allez !

I- Oh, ai res que valga alèra...

H- Allez, jòga, veire.

I- J'ai tout ça même coma dison !... [lacune]

H- Cur ! Allez quò l'i es ! Allez ! Alors...Eh ben sabètz se.... And de pica ! Oh ! Oh mès ieu me manca 'na carta, diá ! L'ai pas presa, Quantsas n'as, tu ?

I- Eh... Ai lo compte.

H- Eh ben pas ieu, me n' manca una.

I- Eh ben n'as qu'a ne prene una outra.

H- Voilà.

I- Bon. Eh ben alèra, ai lo compte per çò que maridi cur.

H- Oh !

I- Aviái plan paura que zò me tetèssas a cur ! Ai ditz "Se repeta, soi fotuda !"

H- Vesètz ben ! Ma chensa comença !

I- Ai pas presa la carta... [lacune]. Ent son ?

H- Angues pas prene las d'aquí quand mèma !

I- Quò's los meunes aquí ? Bon allez, atot cur !

H- Atot cur. Oh ! Menem pas un ! Allez, jòga, bòta !

I- Ah mès oui ! Oh ben, escota... Bon allez, val mai que zò jògui per çò que... Ne vòli pas quand mèma.

H- Allez !

I- Voilà !... [lacune] me cal maridar quicòm per çò que n'ai pas res de...

H- Moi, pas de mariage.

I- Carrèu a copat totjorn.

H- Ah carrèu a copat ?

I- Ben.

H- Oh ! Alèra jògui pas 'quò. Vau jogar lo vailet.

I- As rason, coma aquò lo t'amassi.

H- Oh ! Je l'avais dit ! ... [lacune] Guela a los atots ara. E ieu tè, macache-moineau !

I- Bon me cal pas la daissar maridar a trèfla quand mèma !

H- Ah ! M'oublidi pas. Ai lo vailet.

I- Ah ben quò's totses 'ls vailets que "sèlvan", que te salvan !

H- Eh ben escota. Allez, carrèu.

I- Me degostes amb aquò per çò que aurai plusses atots ieu a la fin, per res ! Que de salopariá !

H- Zò me soi ben pensada que los te fariái tombar.

G- Quand avètz un maridatge, aquò fa atot ?

I- Eh ouais!

H- Voilà. E alèra quand avètz pas aquela carta, jògan de... en atot, eh ben lèvan.

I- Ten, as aquí lo sèt.

H- Pica. Eh ben, aquí lo rei.

I- Bon

H- Alèra maridarem pas pica.

I- Alèra pica a copat, carrèu a copat, cur es fach

H- E qué demòra alèra ? Trèfla.

I- Òc, va demorar trèfla.

H- Eh bon.

I- L'anem pas poder far.

H- Ane... carrèu.

I- Ten, as aquí. [lacune] te balhèssem pas tot !

H- Ieu farai pas res que [lacune] totjorn çò mèma. Res de tot

I- Bon alèra pica a copat.

H- Tot es copat. A toi. A part trèfle.

I- Oui mès se..... se a l'atot.... Qual sap se n'auràs tu coma cal ?

H- Oooh ! N'ai a saber pas que ne far !

I- Tant pis, la saqui. Hum, ts, quand mèma....

H- Alèra ?

I- Eh zò sabi pas !

H- Las o las [lacune]

I- Tant pis la saqui !

H- Pfff ! S'ajèssi ajut un atot... E n'ai pas d'atot.

I- Aaaah ! Bon. Ah ! Of !

H- Ah es contenta, ten !

I- Oooh, mès que me cal far atencion ! Me cal far atencion, gara. Allez, allez, atot.

H- T'ai dich que n'aviái pas.

I- E me n'foti.

H- As aquí un carrèu. Oh la la la la...

I- Atot.

H- ... qué se prepara ? se contunha soi fotuda. As aquí.

I- Atot.

H- Enquèra ?

I- Oui, quò va durar.

H- Oh mon Dieu, aies pitié de moi.

I- Oooh, vèses ben, te salvaràs pas.

H- Eh ben non.

I- Allez ! Vas-y.

H- E portant l'aviái lo maridatge.

I- Oh mès sabi ben. Atot.

H- Oh, oh c'est pas vrai, eh, oh., eh, oh. As aquí.

I- Atot 'nquèra. Quò's pas atot m'enfin, ase de trèfla...

H- Ah c'est pas vrai eh, oh ! Quala li vau donar gara aquí ? Sabi pas qué li demòra. Se zò me disiá Guilhem aquí... As aquí. Ai gardada la bona qual sap ?

I- Ah, ben. As gardada la bona.

H- Eh ben salvi mon rei. Vesètz, cossí cal levar ? Ieu vos vau dire ieu quantses de poents ai fach. Trois, six, neuf...

I- Urosament qu'aviái aquelses atots, autrament me maridava trèfla.

H- ... neuf et cinq quatorze, quatorze et cinq, dix-neuf. J'ai fait dix-neuf. Alèra guela li demòra...

I- Vingt-neuf.

H- Vingt-neuf et quarante ? Soixante neuf. Vesètz ben, la misèra ?

G- Ah, mès aviatz pas mentit ?

H- Ah mès, mentissi pas : quò's "toujours ça même". (rires)

G- Vau canjar de costat veire se quò canja.

I- Voilà.

H- (rires) Canjarà pas per çò que quò's totjorn io qu'ai la... Ah mès ai pas de chença al jòc et pis voilà. Quò's coma aquò. **6.55**

Segond jòc

H- Allez, còpa.

I- Allez. Avia un tropèl de curs, ai dich.... [lacune] a trèfla

H- Oh, ieu n'ai pas ajut un alèra, quò's bien simple. ... [lacune] mès autrament quand as ajut maridat ai pas ajut un.. un atot. Et voilà. Alors...

I- Oh aqeste còp lo vent a virat.

H- Hum... Es pas favorable a ieu. Allez, jòga.

I- Enfin. L'i a pus mal.

H- Me n' dobti.

I- Oh, te vau balhar l' sèt que sèrt... sèrt... sèrt a res.

H- Oh ben. ...[lacune] amb un dètz. Ten, as aquí 'n sèt.

I- Oh ! [lacune] ... qu'es tombat.

H- Ten ! Vos pari qu'a un autre maridatge. E quand zò vos ai dich. Sabi pas...

I- Pensavi l'aver sec.

H- Sabi pas que...

I- Ai lo nau quand mèma.

H- Sabi pas qué veni far dins aquela galèra. Oooh !

I- Pica.

H- Se quò's possible ! Non, mès n'ai plus io. Quò's totjorn parièr. Cur.

I- Alèra atot pica.

H- Oh zo sabi.

I- Qu'es aquò qu'as jogat aquí ?

H- Una dama, ten.

I- Eh ben diga-zò-me !

H- Eh ben z'as ben vist !

I- Non !

H- Ah ben ten, acha !

I- Merci.

H- Y a pas d'quoi eh ! E trèfla. Aquí un sèt. Oh la la la la...

I- O mès jògues tot a fèt bien.

H- Enquèra un autre ! Zò vesètz aquò ? E vesètz izu ? Res.

G- Es urosa, eh.

H- Ah, mès quò's totjorn parièr ! E l'Huguette anèch me dirà " Alors maman, t'as gagné ?" - "Oh

ben non li dirai.” - “Ah mais alors, me dirà, c’est toujours pareil !” - “Ah ben oui !”.

I- Alèra atot pica ?

H- Bon, atout pique.

I- Carrèu es fach, cur es copat, demòra trèfla.

H- Oooh !

I- Ten, as aquí del cur. Se sabes pas que ne far, còpa.

H- La bogressa me fa tombar aquel rei. Demòra trèfla. E ben cal ben saber se l’a. A mens que fasque pas tombar trèfla bontat de Diu !

I- Ah ben diga, ai ben l’rei.

H- Era ora. Avètz vist ? Atrapi de sèt, de uèch, de nau... res !

I- Cur.

H- As aquí.

I- Merci.

H- Y a pas d’quoi.

I- Bon, me caldriá ensajar se podiái salvar un carrèu.

H- Ah.

I- Mès voldrà pas. Me coparà.

H- On va voir.

I- Los atots me fan pas ieu, eh.

H- Es atot de qué, m’as dich ?

I- Pica.

H- Ah. N’ai pas planses pr’aquò.

I- Òc mès n’as prosses per m’atrapar ‘quò mageni.

H- Pof ! Quand zò vos disiái.

I- Afaah !

H- Me pren la sola figura qu’aviái.

I- Oh n’a pas plusses.

H- Surament pas, que t'auriái pas donat aquel d'aquí.

I- Ai pas res plus ieu alèra. Ten as aquí.

H- Vesètz mon jòc ? Cur. Ganhi aquel quand mèma, quò's tot.

I- Oh ... [lacune]

H- Quò's atot pica, as dich ?

I- Oui. H- Eh ben. ... [lacune] a trèfla.

I- Ffff...

H- Oh me caliá pas jogar coma aquò. Enfin tant pis. Oh si, puis si-ben.

I- Oh putain me fa tombar 'n atot per amassar aquela salopariá 'quí ! C'est pas vrai ! Bon alèra, pensi ben que tant valiá que zò tornèssi tot.

H- Òc ben-ben-ben ! As plan bon cur ! As aquí.

I- Bon alèra gara va levar.

H- Farai sèt o uèch qual sap ?

I- Bon alèra. ... [lacune] pas. N'ai res. Zò li dònè tot.

H- [lacune] ... me sòrt mòla

I- Ieu tanben.

H- As un atot ?

I- Non n'ai plusses d'atots !

H- Ah, bon. As pas d'atots. Solament...

I- Jogaràs pas res çaquelai !

H- Ah bon ? As pas de trèfla ? Alèra allez, et allez. Voilà. Urosament que aviá pas d'atots Alors...

I- Urosament qu'ai maridat !

H- Quatre, neuf...

I- Oh mès tu n'as bravament ! mai que ieu !

H- ... douze, quinze, dix-neuf, dix-neuf et quatre vingt-trois.

I- Dix-neuf et quatre ? Vingt-trois, oui.

H- Quand mèma.

G- Zò vos tòrna comptar...

H- A pensament que li n'pani un....

I- Quand siès qu'un dels còps.

H- Vint e tres.

I- Alèra atend me fa vint e ... me fa vint e cinc ? Vingt-cinq et soixante. Quarante et vingt.

H- Eh ben voilà.

I- Ai maridat a pica e carrèu.

H- Eh ben voilà.

I- Zò te... Zò te repèti.

H- Ouais.

G- E quò vos ajusta dels ponchs de maridar ?

H- Eh !

I- Eh ten ! Quaranta lo prumièr, s'es de tres, quò fa soassanta, se l'i a lo vailet, e los segonds aprèp quò fa vint o trenta se ... enfin.

H- Voilà.

G- Lo prumièr quaranta, lo segond de soassanta...

H- Quaranta se l'i a que lo rei e la dama.

G- Ben.

H- Se l'i a lo vailet, quò fa soassanta.

I- Lo prumièr.

H- Lo prumièr. Lo segond vint, se l'i a lo vailet, trenta.

I- Voilà. Mitat quoi. Mitat.

H- Voilà. Mitat.

I- Bon alèra sabi pas quant avem dich. Vint e cinc e soassanta.

H- Eh ben.

I- Quò fa quatre vint cinc aquò.

H- Quatre vint cinc. Proooo ! E ieu te pari ...

I- Mès ieu n'ai pas ajut d'atòt 'queste còp.

H- Ohhh ! Plang-te ! E ieu benlèu ai quaranta poents ?

I- Aaah, ben tot juste. Neuf et trois, dotze,

H- Z'aviá ben dich.

I- Ah si, quaranta dos.

H- Aah, quand mèma.

I- Neuf et cinq, quatorze, huit et six, quatorze et un quinze. Cent cincanta.

H- Cent cincanta.

I- Cent cincanta quatre. E quò's a ieu a donar.

H- Oi oi oi oi oi ...

G- Oh lala

H- Paura França.

G- Avètz la guinha.

H- Ah oui, mès...

Tresieme jòc

I- Còpa, còpa que quò's a ieu a donar.

H- Alalalala ! Tenètz paure òme ! Fa missant far amb ela.

I- Lo vent poiriá ben virar.

H- Moooo sûrement pas.

I- Ne fa pas tròp duèi aquí mès... (rires) Quand ne fa tant que revolineja, dels còps...

H- Auriá ben besonh que virès viste. Me n' manca ben una enquèra.

I- Eh oui.

H- Allez !

I- N'as jamai prossas, quoi. Alors voyons.

H- Alors voyons. Ah ! 'queste còp quand mèma, m'auràs pas 'quel d'aquí. Vesètz, mon jòc aquí.

G- Ben.

H- Alèra vesètz aquò ?

G- Ben.

H- E alèra vau jogar 'quò.

G- Ben.

H- Per çò que amb aquò soi certena de levar.

G- Ben.

I- Alèra.

H- E maridi carrèu.

I- Carrèu. Atot carrèu.

H- Atot carrèu. Bon. Vau jogar a trèfla...

I- Z'ai ben dich que lo vent virariá.

H- Vau jogar trèfla. Les déchets.

I- N'ai pas de trèfla. Es atot de qué ?

H- Carrèu.

I- Ah ben coma aquò salvarai lo vailet, ten.

H- D'accord.

I- Me fa tres poents.

H- D'accord.

I- Es atot ?

H- Carrèu.

I- Aaah... bon.

H- Quò's tu qu'as levat ?

I- Oui.

H- As levat l'jòc.

I- Alèra cur es copat ?

H- Oui. Cur es copat e carrèu es fach.

I- Bon.

H- Demòra pica e trèfla.

I- ... [lacune]ben quicòm mai per çò que....

H- Ah surament pas enquèra.

I- O la la la la. Ooooh ! Oh la la ! Preniá ma dama, eh !

H- Ffff!

I- Per que cur es tombat.

H- Fotre ! Pensavi que...

I- ... [lacune]

H- Pensavi qu'anavas amassar quicòm, dins la manèra que fasiás...

I- Te vau mème jogar lo d'aquí se dels còps vodriá passar.

H- Cur ! [lacune] ten, as totas las chenças !

I- Tan melhor, tan melhor ! Alèra demòra ? Es atot ?

H- Es atot carrèu.

I- Cur es copat. Demòra pica e trèfla ?

H- Eh ouais.

I- Oooh ! cal agachar que...

H- Oh ! Mon Diu merci ! Urosament qu'a jogat aquela Guilhem.

G- Aquí.

H- Per çò que s'ajès jogat aquel...

I- Ah, jòga a t... Marida trèfla pardí !

G- Of !

H- Oh putain !

I- Ah, èra ben ora que lo - que lo vent virès coma aquò.... Ah n'i a plusses ara.

H- Ah n'i a plusses.

G- Zò disiá ben pro que virariá.

I- Z'ai ben dich, z'ai ben dich que lo vent aviá virat.

H- Mès quò durará pas.

I- C'est un ouragan !

H- Quò durarà pas, quò durarà pas, per çò que chas ieu quò dura pas. Bon. Alèra vau asardar mon rei de trèfla mès es capabla de lo me copar, eh !

I- As aquí.

H- Ah non. Ai ajuda de chença, eh ! E ara vau asardar ma dama, tant pis.

I- As aquí !

H- Ooooooh ! Plan merci ! Oh ma pauvre !

I- Ne farai ben io eh ! Ne comptava de segura !

H- Que tu es gentille ! Allons, ten. Demòra pas grand causa pr 'aquò. Pica.

I- Bon, salvi lo vailet. Dejà... Aaah. Ten, as aquí de trèfla enquèra.

G- Aaah.

I- Se ne vòls.

H- Salvi mon vailet ieu tanben. Bon allez : atot.

I- Atot.

H- Atot.

I- Atot.

H- Atot.

I-

G- Oh, zò li manjarà tot.

H- E atot.

I- ...

H- Me dònna las curalhas. O ara zò me prendrà ? Me n 'foti que val res.

I- Ah ! salvi la dama ! Oooooh ! (rires). Ai salvada la dama.

H- Bon, aqueste còp pòdes comptar per çò que n 'as fach qu 'amb dos.

I- Trois, sept, dix, treize, treize et sautre, dix-sept.

H- Dix-sept. Alèra demòra per... Ane, quant demòra ?

I- Trente et un.

H- Trente et un ?

I- Trente et un et soixante. T'en as fait deux ?

H- Ouais. Trente et un et soixante ça fait... six et trois neuf ça fait...

I- Quatre-vingt onze.

H- Quatre vingt onze.

I- Z'ai ben dich que lo vent virariá ?

H- Oui, mès...quò's qu'un passatge. A pas virat : s'es calmat. (rires). Juste s'es calmat.

G- E lo dètz e l'ase còmptan pas ?

H- Non.

I- Res.

G- L'i a pas que los vailets, las damas e los reis ?

H- Voilà. Lo rei val cinc, la dama val quatre e lo vailet val tres.

I- ...quatorze, cinq et un six...

G- Mès que l'ase ganha lo dètz o lo dètz ganha l'a...

H- Ah l'ase es pus fòrt que lo dètz quand mèma.

I- Ah ben oui.

Quatrième jòc

H- Qu'es aquel que dòna aqueste còp ? (18.42)

I- A tu.

H- D'accord. Alors coupe.

I- Coma aquò ieu començarai e...

H- Allez, còpa.

I- ... farai a mon aise.

H- O zò sabi.

I- Bon mès que ara soi pas plan davant.

H- Of, enquèra !

I- Amb ton còp d'ai 'quí !

H- Enquèra ès davant, eh !

I- N'i a prossas.

H- Ouais.

I- Bon.

H- (rires) Aviái ben dich que durariá pas ! Oh paure juine òme ! Vesètz aquò ?

I- (... [lacune] Oú sont-ils passés ?

G- Ah....

I- Quò's tu qu'as donat ?

H- Ouais.

I- Bon alèra, aquò 'quí, sur sèt.

H- Un sèt ?

I- Un sèt quò val res, alèra. Es pas...

H- Allez.

I- Pòdi pas levar, alèra... pas la pena de zò gardar. Aquí lo vailet. Allez, un autre sèt.

H- N'ai pas de trèfle.

I- Marides pas alèra.

H- Ah si si, excusa-me ! Ai l'ase. E disiá pas res.

I- Eh !

H- (rires) Quò's per aquò que l'aviái pas vist, ara. Alèra... Carrèu.

I- Mais où sont-ils passés tous ces...

H- Ah ! Pas chez moi.

I- Bon aquí carrèu.

H- D'accord. Enquèra...

I- Oui, mès quò, quò, quò... Putain, me maridarà 'quí !

H- Aquí pica.

I- Bon. Demòra qué ?

H- Demòra plus que cur e ...

I- O la la !

H- ... Cur e trèfla. Ah !

I- C'est la débâcle moi, eh ! Ah ! ah ah ! 'tencion ! Aqueste còp, quò l'i va, eh ! Allez a tu.

H- Coeur.

I- Cur. Ah, enquèra, soi pas tròp mal partida, per aquò.

H- Alors. Me demòra trèfla.

I- Eh ben mais dis donc ! Mès... ! Farai zerò ieu, eh ! Presque...

H- Pas tan viste...

I- Po... as aquí de trèfla. Eh, n'i a plussa a maridar ? Si ?

H- Avem copat... ai jogat cur ieu. E pica es tombat.

I- E carrèu atanben.

H- E demòra res plus alèra ? Ai maridat cur, ai.. ma dama de pica es tombada, ai... carrèu es tombat.

I- Ben, ben, ben.

H- E me demòra trèfla alèra ?

I- Ah bon.

H- Zo me calia pas dire per çò que te pari que

I- Coma dises.

H- Es la vertat. Carrèu.

I- Es atot de qué ?

H- Mais coeur !

I- Bon, bon. Vas veire, vas veire çò que me va tombar sul nas ieu.

H- Oh me maridarà trèfla, maridarà trèfla. Quantas l'i a de cartas ?

I- Alors.

H- N'i a que quatre ? As aquí.

I- Oh... n'i aurà un tròç d'un pand, un tròç de l'autre...

H- Marida trèfla, te pari. O alèra es aquí. Oh mès te daissarai pas far, eh ! Trèfla.

I- Anem saber se n'as.

H- N'ai pas. Eh ben, la veiràs ! S'agís de la daissar pas far gara. Alors, atot. Atot. Mès n'as planses ? Atot.

I- N'ai a l'espital jos - jos las aucas.

H- Atot. Et voilà le mariage... qui est tombé à l'eau.

G- Aaaah... per çò que n'aviatz de cur ?

I- Un maridatge de tres !

H- Oh ! Pila... Los aviás totes tres ?

G- E ben.

I- Eh !

H- Oh me n'èri pas trachada. Zò sabíai pas, eh. Enfin t'ai ajuda aqeste còp.

I- Mai coma cal.

G- Es per que aviatz anonçat lo vòstre d'avanci ?

H- Hm. E aviái planses atots. Per finir.

I- E ieu n'aviái quand mèma tres.

H- S'ajèssi pas ajut d'atots, auriá pogut far son maridatge. S'ajès levat, fasiá lo maridatge. Solament l'ai pas daissada levar, alèra...

I- Fau sèt !

H- (rires)

G- Aqeste còp lo vent a virat.

I- Oh mai coma cal ! Coma cal ! Sabi pas se sem partits en America aquí o...

H- (rires) Oh ça alors ! Oh toi alors ! ça c'est bizarre !

I- Putain lo maridatge de tres, 'quí !

H- Ouais.

I- Tant pis pel vailet enquèra.

H- Te randes compte ? Hm.

G- Finalament me calíá venir per vos portar chença.

H- Oh pas possible ! Avètz - avètz bien fach de venir, eh. (rires)

I- Eh, quò te fa quaranta un e soassanta eh ! N'as pas fach dos ? Ah non n'a fach qu'un.

H- Ai fach...

I- Ah non, non ! N'as qu'un, n'as qu'un. Oui, oui, aviái copat tot lo rèsta.

H- Quò's après que n'ai fach dos.

I- Ben, ben.

H- Bon. N'ai fach un.

I- E atot, quatre vint un.

H- Quatre vint un. C'est bien. Alèra t'ai ratrapada ?

I- Tu te moques de moi ou quoi ?

H- Mais non !

I- Tu te permettrais pas.

H- Bien sûr que non.

I- Ah ! Huit et trois onze... Dos cent quatòrze.

H- D'accord. E tu ?

I- Cent soassanta dètz e uèch.

H- Oh mès que, enquèra me cal me tener sus mas gardas.

I- Oh tu parles !

H- Autrament soi ben... Sabètz pas qu'un jorn me mancava quatre poents. Per finir la partida, eh ? La partida ! Perque anem jusca quatre cent. Me mancava quatre poents, guela li n' mancava una soassantena o mai, e ben trobèt lo moien de los me ganhar ! Quò's mauvès !

I- Quò's a ieu de...

H- Vos n' randètz compte ?

I- Quò's a ieu de donar.

H- (rires)

G- Fa missant far dins aquestses moments.

H- Quò's terrible ! Acabi a donar ? A tu ?

I- Oui.

H- D'accord, allez.

I- Ai ajut res, ieu aqueste còp.

H- Mès quand l'òm n'a res, l'òm n'a res. Zò sabi per experiènça. Podètz far res.

Cinquièma partida (26.15)

I- Quò l'i es ?

H- Alors. On va voir.

I- Aqueste còp anem veire. Oh ben pardí, eh ! Vòl pas de dire que quò's... Quò's fotut d'avanci. Mageni.

H- Pas tan viste.

I- Vas veire.

H- Quò's tu qu'as donat ?

I- Ben, alèra quò's a tu a jogar.

H- Quò's a ieu - quò's a ieu a jogar.

I- Eh ben. Pensavi plan que jogariás trèfla.

H- Vesètz ? Quò recomença. Ai ben dich que quò durariá pas.

I- Allez, jogarà ben trèfla solide.

H- L'aviás tot sec ?

I- Ben.

H- Oh putain n'aviái una outra ! S'ajèssi jogat lo nau... lo te copavi.

I- Alèra atot trèfla. E ben.

H- Allez ça recommence. Ooooh ! Mès aviái ben dich que me caliá pas me « reojir »... Me... cossí se ditz aquó ? Me rejoir.

I- T'ès rejoit tròp viste.

H- Voilà. Quò's çò que voliái dire. E alèra quò's atot trèfla ?

I- Oui.

H- D'accord.

I- Bah. Comença de me n' far tombar que n'ai pas de pica. O iai ai ai ai ! Enlevatz 'quela salopariá 'quí. E ane, una, ten ! As aquí !

H- Ts ts ts ts ts... cur: Hhhh Ah ! Heureusement. Urosament qu'as pas 'jut bon nas. Pica. Mès que me fa que vint, eh.

I- Amb tot l'avanci que as !

H- Pas plan. Vau asardar mon rei de pica mès... Z'asardi cada còp e quò's rare se madama lo me còpa pas. A non. Eh ben, sabètz. E vau asardar la dama.

I- Conta Diu ! Amb tot aqueles sabi pas ... [lacune]

H- Ah ! Oh ma pauvre, que je t'aime.

G- Mès que pica es l'atòt ara ? Non ? L'atòt es pas pica ?

I- Es atòt trèfla.

H- Es atòt trèfla !

G- Ah trèfla. Pòt pas canjar dins la partida ?

H- Aaah non, quò's atòt trèfla. Bon atòt trèfla. Carrèu.

I- Bon carrèu a copat.

H- D'accord. E qué demòra alèra ?

I- Eh eh ! Deu pas demorar grand causa !

H- Ah bon ?

I- Trèfla es fach, as maridat pica tu ? Venes pas de maridar pica ?

H- Ah ben, ben, ai maridat pica. Oh iai iai ! Z'aublidavi enquèra sabètz.

I- Carrèu a copat. Ah, l'i a cur ! Oh putain l'i a cur enquèra. Ane.

H- Mès benlèu quauque rei es tombat o quauqua dama ?

I- Oh ! Putain ! O vau far atòt per çò que es capabla de maridar cur.

H- Fotre ! Fa atòt !

I- Ah tant pis eh ! Ah mès pòdi ben far 'tencion... ieu tanben. Allez !

H- Mès sabi ben que... lo me daissaràs pas far me...

I- Ah ah ! Zò sabi pas. Sabi pas dusca qual poent tendrai. Solament ai lo rei pro solide.

H- Oh tendràs ben pro temps. Et voilà ! Elle est foutue la pomponette ! Et voilà.

I- Alors.

H- Il est foutu mon mariage ! E enquèra me pren la dama, a mai lo rei. Aqueste còp pòdi comptar.

I- Urosament qu'ai ajut tots aquelses atòts.

H- *Trois, trois et trois six, six et cinq... six et quatre dix et cinq quinze. Eh ben.*

I- *Quinze et vingt.*

H- *Ah oui quand même.*

I- *Trente cinq.*

H- *Trente cinq. Urosament qu'ai fach aquel maridatge...*

I- *Alors quinze ça nous fait trente trois. Trente trois...*

H- *Trente trois et quarante, ça fait soixante treize. Vesètz aquò apren a comptar.*

G- *Ah per ma fe. Qual zò vos aviá après 'quò ?*

H- *Oooh ! Lo papà.*

G- *Ah ben ?*

H- *Ouais. Mos fraires lo jogavan. E après, ieu quand gardavi los pichonets et l'Huguette, lo ser jogavem a las cartas. E alèra qu'èra totjorn una altra partida, totjorn "Mamie encore une autre partie !". Jusca a mèja nèch.*

I- *Soi passada davant de dos poents !*

H- *Oooh ! Z'ai ben dich.*

I- *Ah non pas dos poents.*

H- *Ah ! Un e mèg benlèu.*

I- *E si, justament.*

H- *Un e mèg ?*

I- *D'un e mèg.*

H- *(rires)*

I- *Qu'es bèstia ! Mès me fa dire (rires) ... [lacune] quand mèma ! N'importe quoi !*

H- *(rires) Ben çò ditz, un e mèg ! (rires) Eh ben dis donc !*

I- *Dos poents. E quò's a tu a donar [lacune]*

H- *Eh ben dis donc. Un e mèg...*

Siesieme jòc

I- *A tu a donar. Ara me cal...*

H- *E te cal copar. (rires)*

I- Me fa perdre lo cap.

H- (rires) Es tant talament contenta d'èstre passada davant d'un poent e mèg (rires) que sap plus ent es lo nòrd (rires). Oh quò's egal ! Te n'cal una altra òc-ben ?

I- Ben !

H- Òc-ben quò's un rei, segur.

I- Eh ! Oh, solide !

H- Quò's segur.

I- Solide.

H- Ane veire ben.

I- Oh la la la. A part que la d'en dejós siasque un bocinon pus brava...

H- Eh ben.

I- Quò's a ieu a jogar.

H- Oui.

I- Bon, qual sap qu'es aquò que marida. Sus...

H- Rien du tout.

I- Sus de qué me val mai lançar ? Tant pis, lanci aquí per veire. Ane, zò pòdi pas levar.

H- Per çò que cal totjorn levar, se z'avètz.

G- Levar.

H- C'est à dire que se met, per exemple, un uèch.

G- Ben.

H- Se avètz un nau, cal lo metre. Se avètz res que la dama, la vos cal metre quand mèma, quand ajèssetz ben l'idèia de la gardar.

I- (rires)

H- Per çò que cal levar se podètz.

G- Ben.

H- Voilà, quò's lo jòc coma aquò. Alèra gara, poiràs pas levar...

I- Ah très bien. Quò's per aquò qu'a tant de lenga ! N'a de babil quand - quand a çò que cal. Ne fa d'explicacions ! (rires) Oh, qu nos entendon ! E alèra qu'es aquò que marid... Mès te - te - te

preniái tot aquò dels còps ieu !

H- Oh m'alèra !

I- Mai se n' trachava pas !

H- Ah... S'es culotada, eh ! Allez, vòli lançar un pica, quand mèma.

I- Marides pica.

H- Oui.

I- Miladius, après ai jogat que valiá mai que juguèssi quicòm mai alèra.

H- Voilà.

I- Z'auriái pas fach.

H- Bon, eh.

I- L'i a quicòm qu'avem copat aquí ? Eh quò...

H- Mès ai jogat lo rei de trèfla.

I- Trèfla. Alèra trèfla e pica. Demòra los rotges.

H- Voilà.

I- Bon.

H- Demòra 's comunistas.

I- Ouais. E alèra es atot de qué ?

H- Eh ben, es atot pica !

I- Ah oui. Eh ben, coma aquò salvi mon vailet, ten.

H- Voilà. Alors.

I- Me farà tres poents.

H- Alèra l'atot vailet es tombat.

I- Bon. Alèra demòra los rotges.

H- Demòra 'ls rotges.

I- Es atot pica ?

H- Es atot pica.

I- Bon. Quò m'embèstia de jogar 'quò mès tant pis.

H- Cur. Ai l'ase. Carrèu.

I- Carrèu. Bon carrèu es copat.

H- D'accord. E qué demòra alèra ?

I- E demòra cur pardí.

H- Qu'ai jogat ieu ?

I- Demòra cur.

H- Qu'ai jogat per levar ? Ai jogat trèfla ?

I- As jogat trèfla.

H- Ah d'accord. Demòra cur enquèra ?

I- Ouais.

H- Ooooh!

I- N'auriás una trèfla, s'il vous plaît ?

H- Òc-ben, ai tot çò que te cal.

I- Ah bon. Val mai coma aquò.

H- Mès ieu soi charitabla, soi pas coma tu.

I- Lo Diable t'... cresi ben.

H- La pròva. Carrèu. Lo vailet. Atend, espera-me que ne preniái doás. Alèra. Ten, l'i a res que valga aquí. Cur. Ben, n'ai pas. E me cal copar per aquò ?

I- Bah, qu'es aquel sèt aquí ?

H- Eh ben.

I- A mai la planges.

H- Eh ben ten, pardí ! Oh mès sabi ben que... me planges pas. Aquò d'aquí. Alèra avem dich que demorava cur ?

I- Ben.

H- Bon. Carrèu es tombat. Mès que la me còpe pas per que 'nquèra sabètz, es pas charitabla, eh.

I- Plang-te.

H- Eh ben, pas d'mariage en vue. Bon. Alèra, atot. Ah n'as pas ? Ah ça c'est bien.

I- Eh ?

H- Atot. N'as pas de... ah ben m'as ben donat pica.

I- As jogat atot. Jògui atot.

H- D'accord. Solament, malirosament, n'ai pas planses ara. Oooh farai gaireben res pus. Mès farai res pus eh ! Res ! Ah ! Per ma fe riscavi...

I- ...

H- Ben zò sabidai ben... que caliá que l'i passès per la brasa ! Pica. N'ai pas.

I- Oh ! N'as pas d'atot ?

H- Non.

I- Ah mès alèra atot, ten.

H- As aquí. E as aquí.

I- Aah ! Quò fa siès poents quand mèma.

H- Voilà. Alèra compti. Ai pas planses poents, eh.

I- Oh ben m'ai pas maridat ieu.

H- Cinq, cinq, cinq, huit,

I- Esperavi la dama mès...

H- ... huit, huit et quatre, douze, douze et quatre, seize...

I- Es pas arribada.

H- ... seize et cinq vingt et un. Vingt et un.

I- Vingt et un et quarante. Soixante et un.

H- Vingt et un et quarante. Soixante et un.

G- Ah mès qu'avètz maridat dos còps ?

H- Ai maridat aqeste còp. Ai maridat la pica.

I- Vingt et un fa vint e sèt.

H- Vint e sèt.

I- Tòrni èstre darrèr !

H- Ooooooh ! Fffff ! Hm, me cal pas cridar victoèra.

G- Quand serai tornat partir, vos caldrà me dire deman se lo vent a virat.

H- (rires) Alèra...

I- Arribem a tres cent.

H- Ah mès auriam lèu finit, eh.

I- Alèra...

H- E tu quant as ?

I- Dos cent soassanta dètz e uèch.

H- O iai iai iai iai iai qu'ès pròche !

I- Quò's a ieu a donar.

H- Quò's tu a donar ?

I- Ouais.

G- E la vòstra mamà l'i fasiá a las cartas o non ?

H - Ah la mamà non.

I- Qu'èra lo papà.

H- Qu'èra lo papà que l'i fasiá. Amb mos fraires.

G- Ah.

H- Aviái dos fraires... Oh surtot un ! L'i fasiá. L'autre, l'autre l'i fasiá pas plan. Mès n'i aviá un que l'i sabíá.

Setième jòc (39.05)

H- Alors.

I- Bon, n'as qu'a ne maridar dos o tres 'quí, que quò siasque finit, eh.

H- Los ai pas 'nquèra. Per çò qu'es pas bien représentatif, eh. Carrèu.

I- N'ai pas.

G- Quò comença.

H- Se sabíái çò qu'aviá 'nquèra.

I- Oh, ai pas.... quò's pas terrible ieu, eh. Atencion, es en trin de comptar, sabi pas...

H- E compti çò que me manca. Tot simplament.

I- Eh ben se ieu comptavi çò que me mancava, me n' manca plan. Mès sabi qu'es aquò que val mai que balhi. N'ai pas de çò que cal. Enfin.

H- Ai pas de trèfla alèra maridaràs pas trèfla.

I- Non, maridi pas trèfla, non. Pas pel moment.

H- Alèra.. un sèt de cur aquí que val res.

I- Oh ben ai lo uèch.

H- Aquí.

G- Òc-ben. Avètz pas plan levat.

H- A pas levat de poents totjorn.

G- Non.

I- Lo mens possible. Tout le plus bas possible.

H- Alors.

I- Bon, quò's a ieu a jogar alèra.

H- Oui.

I- Ben tant pis, vau jogar aquò per... oohh mès ! Marida pas, qual sap, quicòm ?

H- Aaah non, e mentissi pas.

I- Pensi que vau jogar aquò, eh.

H- Sabi pas que coàs, mès...

I- Oh, coau que... sabi pas çò que vòls mès... qu'es aquò que... amb de qué as levat ?

H- Quò's la dama. Donc pica es tombat.

I- Bon alèra pica 's tombat. Ai ben bien fach. Z'ai ben sentit... que caliá zò far.

H- Trèfla.

I- Trèfla atanben.

H- D'accord, d'accord. Los negres son tombats. Demòra los dos rotges.

G- Oh mès que... los temps son pas maridaires.

H- Non, son pas maridadís.

I- Oh la la lal la...

H- Trèfla es tombat, avem dich.

I- Oui. Pi... pica ata... pica atanben.

H- Alèra per que trèfla 's tombat, vau jogar lo vailet. Te levarai ben. E pica atanben ? Atrapi tot çò que val res. Pica atanben. Trèfla atanben.

I - Alèra demòra los rotges ?

H- Oui. Après vau jogar un negre perque - perque - perque es tombat. Oooh....

I- Oh la la la la la...

H- Fffffff..... ça veut pas, eh, ça veut pas et ça dure !

I- Oh, po po pof....

H- Carrèu. E carrèu tòmba.

I- Ah bon ?! Mès n'i aurá pas prosses de reis lèu.

H- Ah ! Alèra, y aura pas d'mariage, eh. Bon. Alèra, me cal pas jogar 'quel per çò que... vau jogar 'quel. Aquí levarai ben. Aquí levarai mès après benlèu res pus. Farai res pus gara.

I- ...

H- Oh ! Cal te donar lo vailet ! E as aquí.

I- Mmmmm...

H- E alèra.

I- Ai ben pensament d'aver pas grand' causa, eh. Quatre. Sept.

H- Avem pas fach cap de maridatge.

I- Onze. Quatorze. Dix-sept. Dix-sept. Vingt-deux. Vingt-deux.

H- Vingt-deux.

I- Vingt-deux et toi vingt-six.

H- Moi vingt-six. Alèra nos mantenem sus nòstras posiciones.

I- Ben. Huit et deux dix. Ai tres cent tot juste ieu.

H- Alors... E ieu ?

I- Eh, eh, tu parles ! Te n'vas tu.

H- Oooh, io n'ai pas plan mai eh.

I- Trois cent trente-six.

H- Oh quò's pas pro.

G- Aaah.

H- *Qué volètz que siasque ?*

I- *Ela jamai - jamai n'a pro ! Jamai n'a pro !*

G- *(rires)*

H- *Quò's que...*

I- *Es davant mès quò's pas grave, jamai n'a pro !*

H- *... soi abituada a èstre totjorn darrèr ! Alèra quò te còla...*

I- *L'i a 'na canson que ditz : "Chuis toujours derrière, derrière !"*

H- *Ben. Henri la cantava.*

I- *Benlèu l'aviá inventada.*

H- *Elle est toujours derrière, derrière son mari.*

I- *Bon alèra quò fa...*

H- *Quò se pòt ben que l'aviá inventada per çò que n'inventava plansas. Quò's a qual a donar ?*

I- *Eh, eh, zò sabi pas cossí z'ai metut. Quò's a tu.*

G- *Qual l'aviá inventada ?*

H- *Oh, mon fraire.*

G- *Ah ben ?*

H- *Las inventava.*

I- *Òc-ben, quand sabiá pas que...*

G- *(rires)*

Uechième jòc (44.38)

I- *[lacune]*

H- *E n'inventava dels còps que èran 'n bocinon...*

G- *Aah ? Las sabètz ?*

H- *Òc, ne sabi ben una mès... ausi pas la dire.*

G- *La me cantariatz après ?*

H- *(rires) Après.*

G- *Après.*

H- Pas gara.

G- Après la partida.

H- (rires) Oh, oh, aital. Oh mès las inventava.

I- Diá, segur que las inventava.

H- Òc ben ! Ane, veire. Fffff !

I- Eh ben mon vieux comme couleur, moi, merci, eh ! Quò's a ieu a jogar ?

H- Oui. Coeur. Je peux pas monter. Pas là. Trèfle. J'ai le neuf. Carreau. Ah, t'as pas de carreau ? Beh alors carreau. Oh la la ! Mès atrapi totjorn la mèma mica-maca ! Et carreau encore !

I- Eh ben carreau par terre.

H- D'accord. E li daissarai ben far - li daissarai ben far un maridatge per çò pòdi pas jogar çò que voliá.

I- Ah oui. E diá pensi ben pardi.

H- Dis, mès quò's triste. J'ai un dix. Alors. Coeur.

I- Lo sèt ? Oh, oh, très bien. Amb lo uèch...

H- Maridas. Envoyez. Hooooooooo ! Oh Sainte Mère !

I- Les trois.

H- Cette fois c'est la cata ! Oh mès a ganhat, figuras-te ! So - Soassanta poents aquí, ten ! Et moi !

G- Mai enquèra li es pas. Es pas a quatre cent.

H- Eeeeeh, zò sabi pas. Amb aquelses soassanta poents e tot çò que va levar amb sos atots ! Vas veire se...

I- Bon ben me cal far atot per çò que...

H- Beh !

I- Vòli ganhar l' rèsta quand mèma.

H- Bien sûr. Ten, as aquí. N'ai pas d'atots, alèra.

I- Aaah, quò va bien un bocin mès...

H- Bien sûr.

I- Vòli pas me separar de totsés 'ls atots io, eh ! Oh tant pis eh !

H- Io n'ai pas 'quela - quella - aquela carta. Aquí l'i ai ben.. [lacune]

I- Me soi ben pensada, òc-ben, que lo m'amassariá.

H- Eh ben paura França ! Ent te vesi ? Non, non. Pòdi jogar pus fòrt. Bon, as çò que voliái saber. Ara zò sabi (rires). Sabi que i a pus d'espoèr. Ieu que l'esperavi : aviái lo rei, lo vailet, ai dich "Se la dama podiá venir !". E es atot de qué ?

I- Trèfla.

H- Atot trèfla ?

I- Ben.

H- E ben ai tota aquela. Oh mès zò me prendrà ben tot ! Coma se i aviá quicòm que sabiá pas !

G- (rires)

H- Ooooooh ! Senta Vièrja ! Eh ben voilà ! Poirai dire à l'Huguette "Ai perdut !" - "Comme d'habitude" me dirá.

I- Bon, as pas d'atots ?

H- Beeen, non !

I- Ah bon ?

H- Qu'es aquò los atots ?

I- Quò's aquò.

H- Ben non, as aquí !

I- Eh ben atot.

H- As aquí !

I- Cur.

H- As aquí !

I- Cur.

H- As aquí !

I- E cur.

H- E as aquí.

G- Oi oi oi oi oi ...

I- Pòdes comptar !

H- Aquò ! Cinq. Cinq. Cinq. Que benlèu n'i a que cinc. Cinq. Huit. Huit. Huit. Uèch. Sabi comptar

jusca uèch, eh.

I- Uèch, quò me fa quaranta. Quaranta e soassanta, quò fa cent. Cent e trenta, fa cent trenta.

H- Eh ben !

G- Ai ai ai.

H- Eh ben ! Urosament que joguem pas d'argent. Per çò que me - me roinariá !

I- Quatre cent trenta.

G- Ah, avètz ganhat.

H- Elle a gagné, comme d'habitude. Ai ajuda juste un bocin d'esclarcida per me far plaser.

I- Una solelhada.

H- Una solelhada. Mon jòc de cartas se n' va amb lo temps. Un còp.... un còp...[lacune]. Oooh c'est pas vrai. Mais c'est tout le temps...

I- Aquí qu'èra polit aquò. Dos de tres.

H- La la la la la la...

G- Ah ben, avètz plan finit aquí.

H- Avem finit.

G- Ah mès, oh la la : zò vesia pas finir coma aquò ieu.

H- Ah ben vesètz cossí aquò se passa ?

Fin

G- E aquela canson ? Oh la poiratz cantar.

H- Oh m'es pas plan long.

G- Qu'es aquò ?

H- E la nos cantava, nos disiá : L'autre jorn anavi 'ndacòm / Eri tot sol passèri davant / En passent per un bosquet / Me debotonèri caguèri tot drech

I- Zò fasiá rimar quand mèma.

H- Era rimat, eh !

I- Era rigolèt.

H- Ouais. Era risible. Oh !

I- Mès ne cantava ben 'n outra atanben, qu'èra aquò dejà ?

H- Oh sabi pas, me rapèli pas, mès tot solide. Las inventava, alèra, quò's bien simple.

I- Oh mès totjorn cantava.

H- Totjorn cantava 'n bocinon o estuflava, quò's bien simple.

I- Oui.

G- Qu'es aquela outra que cantava ?

I- Mès sabi pas, me soveni pas.

H- Te rapèlas pas.

I- Sabi que n'i a una outra.

H- Me rapèli pas io.

I- Ne sabi pas res.

H- Ouais. Sabi pas. Ah la la... Qu'èra lo bon temps, eh ?

G- Ah ben ?

H- Ouais. Quand l'òm es quatre o cinc dins una familha, eh ben mès, e puis cal pas plansa distraccion. Alèra fasiá que, sabi pas, èrem uroses. Ouais.

I- Nos n'caliá pas plan per èstre contents.

H- Non.

I- E gara z'an tot e zò son pas.

H- Non.